

על אש קטנה

„בדלתיים סגורות“ — ז'אן פול סארטר, „צוותא“, במאי: תיאור זור תומא.

צוותא, המכנה את עצמו בשם המכובד: מועדון החרבות מתקדמת, חוגג את משי כנו החדש במסדר חגיגי של ערבי-פתיחה שבכל אחד מהם מוגש מופע אחר. גם הפעם זו הפקה צנועה בת ארבעה משתתפים, פנינה גרי, בלהה גנאור, דוריאן ארויו ואליעזר יוגב. מאותן הפקות קטנות שתמיד העדיפו את צוותא הקטן. אלא ש הפעם הוא לא כליכך קטן, הוא מודרני ובעל ייחוד מסויים באווירה, אבל סובל מחסור אינטימיות למרות כל ההצהרות הרפוכות של מתכנני האולם, שופע זר-קורים שאינם קולעים תמיד „בול“ (אולי בגלל שמפעלים לא משופשף עדיין) ובי כל זאת, כן, בכל זאת, מסתירים!

מי שכבר ראה את המחזה הזה בביצוע כלשהוא יחסוך לעצמו ערב: הבמאי תיאודור תומא לא חידש מאומה בגיהינום המפורסם של סארטר שבו בני-האדם מב-עירים את האש בשרות עצמי, בלי עזרת השטן ומלצרי הדמוניים, אבל בעוד אצל סארטר זהו גיהינום בנוי לתלפיות, עם מישחק ולייני במצבים של שלוה והיסר-טריה, עם שלוש דמויות שכל אחת היא המענה של חברתה, כשהגבר הוא גם הר כות ותפארתו וגם הפחד וביווגותו, שה-אשה האחת היא סמל הגשיות אבל גם שיא הטמטום והוולגריות התגרנית, וש-האשה האחרת היא התגלמותו של ההגיון והשכלתנות מצד אחד והחושניות הקיצור-נית, מצד אחר — כל ההפכים האלו היוצרים את המתח האמיתי של הגיהינום האנושי נשארו בספר ולא הגיעו אלא ברדידות.

האווירה היתה אמנם היסטורית למדי — אבל לא בגלל מתח פנימי כי אם בגלל הביצוע הצרחני. דוריאן ארויו היה גבר רכרוכי שלא נראה כלל כמי שמסוגל לע-נות שתי נשים באיוו צורה שהיא, פנינה גרי היתה משכנעת בהפגנות הוולגריות אבל בהחלט לא כמערכת שוויימישקל של שני המינים גם יחד.

אשר לבלהה גנאור הנאבכת מאבק מר במיבטאה הזר, גם היא הודרכה בהיסטוריה מיותרת והולבשה כקאפו לאינטימה. בי

גרי, ארויו וגנאור

קיצור — אש קטנה מדי כדי לבשל עליה גיהינום.

התיאטרון הפתוח בלונדון מעלה הצגה בשם אדוארד — בימוי האחרונים, שגיי בורה הראשי הוא ראש ממשלה שקל למדי לדוהו.

עברית מדוברת לא נורמלית

נואת דן בן-אמוץ ונתיבה בן-יהודה

לא בא כחשבון

עם רגליים כאבה אפור לנו ללבוש מיני

מנהלטר אדמיניסטרציה. ת' ז' אדם חעוסק בניהול, „תוך חצי שנה גמר את כל הברוק בחברה — מנהלטר בלתי רגיל.“

חפף שים. סינונימים: חוור, שווק, עייף, הלש. „הוא עושה רושם של בחור רציני, אבל הוא די חפף.“ „לא התלהבתי מהתקליט. חפף מאוד.“

בשל אותו על אש קטנה ביטויי שמש-מעותו: התעלל בו מעט, אך בהתמדה ולאורך זמן.

„קראת את המאמר של מתי פלד? בישל את גולדה על אש קטנה.“ * הוא שותק שותק, אבל כשהוא עולה על מישח, הוא מבשל אותו על אש קטנה.“

אינטרסנט ת' אדם שיש לו עניין אישי, עסקי, או טובת הנאה כלשהי, בנושא מסויים. „הוא לא רצה למנות ועדת חקירה בפרשת נתיבי-נפט, מפני שהוא היה אינטרסנט.“

עשה טובה לשון סגני נהור: עשה עוול, עשה רעה.

„ביקשה שילוה אותה עד הדלת — עשה לה טובה והכניס אותה להליון.“ איך, אתה חושב, שהוא מעלים הכנסות! במלחמת ששת הימים שילם למס הכנסה 200,000 לירות מ-ראש. התחילו לחקור מאיפה יש לו סכומים כאלה — תפשו אותו. אתה רואה שאסור לעשות טובות?!”

לא יודעת מהראש שלה

עשה טובה! הרף! סינונימים: בחייד! בחיית אבוק! אוף! אוהו! חלס!

„עשה לי טובה! אתה לא מבין בזה שום דבר, אז תשתוק.“ * „עשה טובה, תרד ממני!“

ננעל על פ' 1) בה במגע מיני, בעל. „לא הספיקה לכבות את החשמל — ננעל עליה.“ (2) התאהב, חוק-סם. „ננעל עליה ממבט ראשון.“ * „ננעל עליה לפני שנתיים ועוד נעול עליה.“ (3) נטפל, הט-ריד. „ביום הראשון ננעל על המיטכן הזה ולא עזב אותו עד סוף הקורס.“

זכרון של פיל ביטויי הבא לציון זיכ-רון מופלג; בור סיד שאינו מאבד אף טיפה. „לפני עשר שנים שכחתי להזמין אותו למסיבה והוא לא שכה לי את זה עד היום. יש לו זכרון של פיל, בחיי!“ * „עד היום היא מזכירה לי מה שהייתי לוחש לה באוזן לפני החתונה. זכרון של פיל זה כלב לעומת הזכרון שלה.“

אונניה ש' דברי הבל ורעות-רוח, נסיון להונות ולהשלות אחרים. סינונימים: זיבול; חנטרשי; בלבלו-ביצים.

„שעתיים דיבר על חזון אחרית הימים וכל האונניה הזאת.“ * „לילה שלם ניפח לה את השכל עם תוכניות הנישואין והיא לא תפשה אפילו, שזה בסך הכל אונניה אחת גדולה.“

פקל ש' תקלה, התקלות, התנגשות, תקרית. „אנחנו לא מדברים. היה לנו פעם תקל רציני בגלל איזה חתיכה.“ * „כל מישחק יש לו תקל עם הבלס שלהם.“

חדשדש ת' חדיש, חדש מאוד.

תיכון. (לולא הנושא הנועז במקצת של השני) הן בתוכנם והן בביצועם. הווילונות הגיעו הוא אחת מאותן גירי-סאות אינסופיות לחוסר קומוניקציה בין שני אנשים קרובים. במיקרה זה אם ובתה, השולטות חליפות זו בזו. מרימות את קר-לן עד לזעקה ואינן אומרות שום דבר חדש או שנון במיוחד. ועצם העובדה ש-שתי השחקניות, אלן הופמן ונחמה וייני-ברג, אינן יודעות תמיד מה לעשות עם כמה מאברי גופן המפריעים להן, ומבטאות את האנגלית שלהן בזהירות של שידורי-טלוויזיה לימודית ובקצב של חדשות ב-„עברית (במיקרה זה אנגלית) קלה“, אינו מסייע הרבה לעניין.

החלק השני של הערב, טרבור מציג שתי נערות לסביות החיות יחד ושוכרות בחור אחד כדי שייציג את עצמו כארוסן. הנושא הוא שוב קומוניקציה, ליתר דיוק העדר מושג כזה, שוב הורים וילדים ש-אינם מוצאים שפה משותפת. והפעם זה קצת יותר משוכלל מאשר בחלק הראשון. אלא שהמשחק וצורת הדיבור זהים בשני המיקרים, ובסך הכל יש רק אדם אחד

משרד-הפנים פנה לתיאטרון ושאל אם קיימת אפשרות לשנות את השם. התי-אטרון השיב שאין אפשרות כזאת. מזלם שהם באנגלית. בארץ היו קוראים לזה עבירה ביטחונית וחסל.

חדשות

באנגלית קלה

התיאטרון האנגלי הקטן מציג: „הווילונות הגיעו“ מאת צ'ארלו דיצנון, „טרבור“, מאת ג'ון באוי, אן, ביימה נלי לנסון.

סנונית אחת אינה מביאה את האביב, והצלחת הנשים לא הצליחה להפוך תי-אטרון זה מלהקת-חובבים למאת רצון טוב ללהקה מקצועית ממש. וזה בדיוק מה שמסתבר משני המערכונים המוצגים תוך ערב אחד על-ידי התיאטרון האנגלי הקטן, שני מערכונים שהם פחות או יר-תר מתאימים להצגת סיום של בית-ספר

המרגיש חופשי ונוח על הבימה, או לפ-חות עושה רושם כזה: ג'וני פיליפס, המי-גלם את טרבור, הארוס בשכר, ואם מוכר-חיים להזכיר את הבימוי, הרי חוסר ההמי-

אין הופמן ונחמה ויינברג

צאה שבו אינו עוזר במאומה למבוכת ה-שחקנים.

אמנם כשיעור באנגלית מדוברת, יש לערב מעין זה תפקיד שימושי בהחלט, אבל כחוויה דרמטית אין לו כל שימוש.

תקליטים

לאן הלכו

כל המלים?

בלו — ג'וני מיצ'ל — ריפרייז 2038

ג'וני מיצ'ל היא אחת הדמויות הבול-טות בנוף המשוררים-המזמרים באמריקה. והשנים האחרונות הביאו לה לא מעט פירסום (זוכרים אותה בסצינה האחרונה במטעדה של אליס?).

קולה צלול, גבוה ובהיר, מנגינותיה זור-רות בקלות ועושות לא פעם רושם כאילו אולתרו בו ברגע, ומעל לכל, תמליליה משקפים הלך רוחות של חלק נכבד מן הנוער האמריקאי.

חבל רק שההוצאה הישראלית של ה-תקליט לוותה במעשה חלם אופייני: שעה שבזמן האחרון זוכה כל להקת-קצב לכך שתמלילי שיריה יחולקו לרוכשי התקלי-טים יחד עם התקליט עצמו, דווקא ב-מיקרה של ג'וני מיצ'ל, כשהתמלילים ב-אמת בעלי מישקל, לא מצא איש לנכון להדפיס אותם כאן. מה ההכמה? דרך אגב: למעוניינים בפרטים נוספים שגם הם אינם מופיעים על המעטפה: גיימס טיילור מלווה את ג'וני מיצ'ל ב-גיטרה אקוסטית בשני שירים (קליפורניה ושירי עבודה) ואילו סטיפן סילס עוזר ל-צידה בגארי.

מוסיקת רקע

למזדקנים

„מאמי בלו“ — הוגו מונטנגרו ותזמורתו אר.סי.אי. 4631.

אם יש מי שלא שבע עוד נחת מכל הביצועים של מאמי בלו, מכל הגירסאות המתוזמרות של כנר על הגג או מכל ה-המצאות הנובעות מן הדוד אלברט של פול מקארטני, הנה יש עוד הזדמנות: הוגו מונטנגרו, מן המנצחים הוותיקים של ה-תזמורת הקלות באמריקה, מגיש את כל המיצרכים הללו, בקצת תבליני סינתתיזור (מכשיר אלקטרוני להפקת צלילים שהוא מאוד באופנה מאז ניגנו עליו את באך), הרבה מיתרים גולשים, כמה קולות המני-